

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 488/06
17.10.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Весне Поповић, Јасминке Станојевић, Мирјане Грубић и Миломира Николића, чланова већа, у парници тужиоца АА, против тужене ББ, чији је пуномоћник БВ адвокат, ради утврђења ништавости уговора, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Окружног суда у Краљеву Гж.бр.1021/05 од 3.11.2005. године, у седници одржаној на дан 17.10.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Окружног суда у Краљеву Гж.бр.1021/05 од 3.11.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Краљеву Гж.бр.1021/05 од 3.11.2005. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Општинског суда у Краљеву П.бр.1682/04 од 4.4.2005. године којом је ставом првим, одбијен тужбени захтев тужиоца да се раскине уговор о поклону закључен пред Општинским судом у Краљеву Ов.бр.177/02 од 17.1.2002. године између тужиоца као поклонодавца и тужене као поклонопримца, којом је ставом другим, утврђено да је ништав уговор ближе описан у ставу првом изреке, и обавезана тужена да тужиоцу преда пословну просторију – ВВ испражњен од лица у ствари, у својину и државину, којом је ставом трећим, утврђено да је тужилац власник моторног путничког возила ГГ, регистарске ознаке __ што је тужена дужна признати и предати тужиоци наведено возило у својину и државину и тужиоцу дозволити да ово возило региструје на своје име, и којом је ставом четвртим изреке, обавезана тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену благовремено је изјавила ревизију тужена побијајући је због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде на основу овлашћења из чл. 399. ЗПП, ("Службени гласник РС", 125/2004), Врховни суд је нашао да ревизија тужене није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из чл. 361. ст. 2. тач. 9. ЗПП на коју Врховни суд пази по службеној дужности, а ни битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 12. ЗПП, на чије постојање тужена указује у ревизији, јер нижестепене пресуде садрже јасне и потпуне разлоге о одлучним чињеницама, изреке пресуда нису противуречне разлозима и изведеним доказима, а у побијаној пресуди оцењени су жалбени наводи тужене који су од одлучног значаја.

Разлози ревизије о погрешној примени материјалног права нису основани.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је дана 17.1.2002. године закључио као поклонодавац са туженом као поклонопримцем уговор о поклону којим је пословни простор ВВ који је претходно уговором о купопродаји од __. године купио и пренео туженој без икакве накнаде уз обавезу тужене да овај пословни простор не може да прода, поклони или на било који начин отуђи за живота поклонодавца. Возило марке ГГ такође је купљено од тужиоцевих новчаних средстава као његова посебна имовина и туженој је тужилац овај аутомобил поклонио усменим уговором о поклону. Код тужиоца је мотив за закључење уговора о поклону, чији је предмет непокретност знатније вредности, као и путничко возило да са туженом заснује заједницу живота и да у тој заједници парничне странке заједнички користе и остварују приходе од локала, а да се тужена служи путничким возилом у вези са пословањем локала. Странке су постигле договор да тужена живи у кући тужиоца, али до ове заједнице није дошло вољом тужене, због чега се мотив за закључење уговора о поклону није остварио. Аутомобил је тужилац купио од своје посебне имовине и усменим уговором о поклону пренео туженој, али и за закључење овог уговора о поклону тужиоцев мотив је био да са туженом заснује заједницу живота. Како до заснивања заједнице живота са туженом није дошло вољом тужене, тако се мотив за закључење и овог уговора о поклону није остварио.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, правилно је и по оцени Врховног суда, примењено материјално право када је утврђено да уговор о поклону непокретности и путничког аутомобила не производи правно дејство, односно да је ништав у смислу чл. 52. Закона о облигационим односима.

Уговор о поклону није регулисан одредбама Закона о облигационим односима, па се у односу на њега примењују правна правила из параграфа 561. Српског грађанског законика који се примењује сходно Закону о неважности правних прописа донетих пре 6. априла 1941. године и за време непријатељске окупације. Уговор о поклону је уговор којим поклонодавац даје или обећава поклонопримцу бесплатно и добровољно неку имовинску вредност, а поклонопримац то прихвата или прима. За овај уговор је битно да постоји споразум између поклонодавца и поклонопримца о предмету поклоне и воља да се тај предмет поклони односно прими као поклон. Карактеристика овог уговора је у томе што постоји бесплатност поклањања, односно што поклонодавац извршењем поклоне не добија право на против чинидбу и што такву чинидбу извршава добровољно. Битни елементи уговора о поклону су предмет и намера - воља да се поклон учини, а побуда за закључење уговора улази у сам основ уговора. Како је тужиочева побуда за закључење уговора о поклону била да са туженом заснује заједницу живота и да у тој заједници остварују приходе у пословном простору и да им аутомобил служи за остварење тих прихода, и како се према утврђеном чињеничном стању та побуда није остварила, то је уговор остао без основа па је тако ништав у смислу одредбе чл. 52. Закона о облигационим односима, како су то правилно закључили нижестепени судови. Без обзира што је одредбом чл. 53. ст. 1. Закона о облигационим односима прописано да побуде из којих је уговор закључен не утичу на његову пуноважност, код уговора без накнаде, што је уговор о поклону, побуда утиче ако се на њу позива странка која за своје давање не прима никакво супротно давање (поклонодавац). Према томе, не би било праведно да се грешка у побуди код поклонодавца не узме у обзир јер је она и определила поклонодавца да поклон учини. Због тога побуда улази у основ уговора и када се не оствари отпада и сам основ уговора, због чега је уговор у смислу чл. 52. Закона о облигационим односима ништав. Како је према утврђеном чињеничном стању, побуда због које је тужилац са туженом закључио уговор о поклону отпала, јер тужена са тужиоцем није засновала заједницу живота нити се о њему старала, то је правилно усвојен тужбени захтев и утврђено да уговор о поклону не производи правно дејство.

Правилна је одлука нижестепених судова којом је одбијен тужбени захтев тужиоца за раскид уговора о поклону јер, како је напред наведено, уговор о поклону је ништав а ништави уговори се не могу раскидати. Раскидати се могу само пуноважни уговори.

На основу изложеног, Врховни суд је одбио као неосновану ревизију тужене и одлучио као у изреци применом чл. 405. ЗПП.

Председник већа-судија,

Предраг Трифуновић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

сд